ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Ἰο φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰ 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις τῶν παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν δθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, δσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτόν τι νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶται μας μᾶς γράφουν δτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν δτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Ν. Χατζημαλιάγκαν (χωροφύλακα), Κέρκυραν. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

«Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά. Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστοίμενος λάβητε τὴν καλωσύνην καὶ δημοσιεύσητε εἰς τὸ ἔγκριτον ὑμῶν φύλλον τοῦ περιοδικοῦ «Μπουκέτου» τὸν κάτωθι στοχασμόν μου, βγαλμένον ἀπὸ διαδραματισθὲν τελευταίως γεγονὸς ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ διὰ λόγους τιμῆς ἐν Ἀθήναις. Ἡ παράκλησίς μου αὕτη θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ γίνῃ, ἐὰν τοῦτο κριθῇ παρ' ἡμῶν κατάλληλον. Δὲν παραλείπω νὰ γνωρίσω ὑμῖν δτι τυγχάνω ἀναγνώστης τοῦ ὡς εἰρηται περιοδικοῦ σας. Μετὰ τιμῆς».

Ἰδού, λοιπόν, ὁ «Στοχασμός», τὸν ὁποῖον ἐγράψατε :

ΕΠΙ ΕΝΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ "Ἢ ΜΑΛΛΟΝ ΓΝΩΜΗ

«Ἐφόσον δὲν ἐπήγαινε μὲ ἱερὸν σκοπόν, δὲν ἔπρεπε ὅμως νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον ὃν κατέληξε (δηλ. νὰ γκρεμίσῃ ἐκκλησία). Βέβαια δὲν τὸν ἐπαρκοῦσε ἡ κορωϊδία ἣν ἔπαιζε, καθυστερῶν συνάμα καὶ τὴν τύχην της, ἀλλὰ ἤθελε... εἶνε κτῆνος. Ἔπρεπε νὰ πήγαινε καλύτερα νὰ κόψῃ τὸ σβέρκο του μ' ἕνα γυαλί. Ἀλλὰ κατηγορῶ καὶ αὐτὴν διότι βασίζεται πρὸ τῆς ἱεροτελεστίας, ἀνεξαρτήτως δτι ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιῇ τὸ δῆθεν ὄνειρόν της, καὶ παρεδόθη εἰς ἕνα κτῆνος, καὶ παρέδωσε εἰς τὸ κτῆνος αὐτὸ τί ; Τὸ πλέον ἱερώτερον καὶ πολιτισμώτερον δῶρον τῆς φύσεως, τὸ ὁποῖον ἔχει ἡ κάθε κόρη ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτο. Δὲν ἐγνώριζε τὸν προορισμόν της καὶ τὴν θέσιν της καὶ δὲν ἐστάθη εἰς τὸ ὕψος της καὶ ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἀλοίμονον καὶ τρεῖς ἀλοίμονον ἐὰν μία κόρη ἀτωλέσῃ τὴν τιμήν της, εἶναι κάτι χειρότερα ἀπὸ τὸ νὰ χάσῃ κανεὶς τὰ μάτια του. Εὐτυχὴς δμως καὶ ὑπερήφανος θὰ εἶνε ἐνείνη ἡ κόρη ἡ δποία εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἔχῃ τὸ ἐπιβάλλον εἰς τὸν ἑαυτόν της καὶ τηρῶσα ἀκέραντον τὴν τιμήν της μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς ἱεροτελεστίας ἢ μᾶλλον μέχρι τῆς ποθητῆς ἡμέρας».

Καὶ τόσα ἀκοῦστε καὶ τὴ γνώμη μας. Μὴν γράφετε ἄλλοτε στὴ γλῶσσα αὐτὴ τῶν δημοσίων ἐγγράφων καὶ ἀναφορῶν. Καὶ κυρίως καὶ προπαντὸς μὴν ἀσχολῆσθε μὲ τέτοια θέματα. Χωροφύλαξ δμείς, θρηνεῖτε διότι γίνονται δράματα τιμῆς καὶ φόνοι !... "Αν, φίλτατε, ἡ ἀνθρωπότης παύσει ν' ἀλληλοσφάζεται, τί θ' ἀπογίνουν οἱ χωροφύλακες ; "Ολ' αὐτά, ἄλλωστε, τὰ δράματα τὰ ἐρωτικὰ καὶ τὰς σφαγὰς καὶ τὰ αἱματοκυλίσματα, τὰ προκαλεῖ ἕνας καὶ μόνος κακὸς δαίμων : Ὁ Ἔρως ! Αὐτὸς εἶνε ὁ δράστης ! Ποιὸς τολμάει νὰ τὰ βάλῃ μαζύ του ; Τολμᾶτε σεῖς νὰ τὸν συλλάβετε ; Νὰ τὸν ρίξετε στὸ φρέσκο ; Μὴν τὸ κάμετε, φίλε κύριε. Θὰ βρῆτε τὸ μπελᾶ σας μαζύ του. "Επειτα χρειάζεται κι' αὐτὸς στοὺς ἀνθρώπους. Γιὰ νὰ σκοτώνουν τὴν ὥρα τους καὶ ν'....ἀλληλοσκοτώνωνται !... — Δ. Ζ., Αἰτωλικόν. Μᾶς γράφετε στὴ φιλική ἐπιστολή σας !

«Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο». Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν κριτικὴν τῶν τριῶν στίχων μου «Ἀπὸ ὅσα Πόθῶ» κατὰ τὴν κρίσιν σας συμφωνῶ ἀπολύτως, διότι κατὰ πρώτην φορὰν ἀπεφάσισα νὰ στιχουργήσω καὶ ἔκαμα πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν γιὰ νὰ ἐπιτύχω. "Ηδη θὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως καὶ κατὰ δεύτεραν φορὰν δοκιμάσητε καὶ κρίνητε τὰ ποιήματά μου, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον εἶνε ὀλίγον σατυρικό. Θὰ προσπαθήσω νὰ διαβάσω ποιητάς. Τοῦτο θὰ ἔπραττον πρὸ καιροῦ, ἀλλὰ λόγῳ τῶν ἀσχολιῶν τῆς ἐργασίας μου δὲν ἠδυνάμην ν' ἀπασχοληθῶ μὲ τὴν ποίησιν, ἀναγκάζομαι δμως νὰ ἐμπνέομαι δίχως νὰ διαβάζω "Ἕλληνας ποιητάς, ἀπὸ ἕνα μικρὸ βαθὺ αἴσθημα, ποὺ μὲ κατέχει, ἀγνό, πλατωνικό».

"Ολα αὐτὰ καλὰ καὶ ἅγια, ἀγαπητὲ φίλε, ἀλλὰ οἱ στίχοι σας δὲν εἶνε καλοί. Δὲν εἶνε κἂν στίχοι, δὲν ἔχουν τὴν ἐξωτερικὴν μορφὴν τῶν στίχων. Ἰδού, ἐπὶ παραδείγματι :

ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Ἡ πονεμένη μου ψυχὴ σὲ σέ,
βρίσκει γαλήνη, γλυκειὰ ξανθιά,
βασίλισσα τοῦ κόσμου τὸ σταλίδι.
Βαθειὰ πονεῖ ἡ καρδιά μου, καὶ
πάλλει καὶ ζητεῖ τὸ βλέμμα σου
σὲ μένα νὰ στρέφῃ μὲ στοργή.
Τὸ ὄνειρο ποὺ μὲ μεθᾶ γλυκειὰ
ξανθειὰ παρθένα, ὁ ἔρως μου τὸ
ὁδηγεῖ, καὶ δὲν θὰ σβύση πειὰ
ποτέ ! ἀφοῦ θὰ ζῶ γιὰ σένα.
Θὰ φύγω νὰ ζητήσω τὴ δόξα
μακρυά σου, γιὰ νἄρθω εὐτυχισμένος μέσα στὴν ἀγκαλιά σου...

Τὸ ἕτερον ποίημά σας, τὸ «σατυρικόν», δπως τὸ λέτε, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δημοσιευθῇ. Γιατί κι' αὐτὸ εἶνε ἄτεχνο. "Εκτὸς δμως αὐτοῦ, εἶνε καὶ πολὺ προσωπικό. Ἀναφέρεται σ' αὐτὸ τὸ τρίο, τὸ ὁποῖον τέρπει κατ' αὐτάς — ὡς γράφετε — τοὺς κατοίκους τοῦ Αἰτωλικοῦ. Στὴν Μαρίτσα, τὴν Κατίνα καὶ τὴν Τούλα. Ἀφῆστε λοιπὸν τὸ τρίο νὰ σάς τέρπῃ μὲ τὰ ἄσματα καὶ τοὺς χορούς του καὶ ζητῆστε ἄλλοῦ τὰς ἐμπνεύσεις σας. "Επειτα γράφετε δτι τὸ τρίο ἔχει καὶ μαμά, ἡ δποία φυλάει ἀγρύπνως τὰς ἀηδόνας της, ὡς «κέρβερος καὶ ντετέκτιβ». Θέλετε λοιπὸν νὰ μᾶς κατασπαράξῃ ἡ ἀξιότιμος κυρία μαμὰ τῶν τριῶν ἀηδόνων ; — Μάνθον Δαβέγκαν, "Αγιον Πέτρον. Οἱ στίχοι σας δχι πετυχημένοι. Νὰ μὴ βιασθῆτε νὰ βγάλετε ποιητικὴ συλλογή. Νὰ, παραδείγματος χάριν, ἕνα ποίημά σας :

ΣΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ ΜΟΥ !

Ἀπόκοσμα τραβιέμαι κάθε μέρα,
ἀπ' τῶν ἀνθρώπων τὴ βοιή, μακρυά, πέρα,
σὲ κάποιο τόπο ἐρημικό...
Σύντροφό μου ἔχω τὸν ἀγέρα
καὶ φίλο μου τὸ δάσος τὸ πυκνό.

—Θλίψες... ποὺ ἔχει ἡ ζωή ;
Πόνους, καημοὺς καὶ πάθη'—
μάταια... ἡ εὐτυχία ἐχάθη :
Ποτέ, δπως τὸ θέλει ἡ ψυχή,
τὸ κάθε τί δὲ θἄρθῃ !...

Δὲ νοσταλγῶ. Μισῶ τὰ περασμένα
γιὰ μένα ὅλα ἦσαν...θαειπωμένα'
ἐβάδιζα ἀργά, προσεκτικά...
σᾶν ἄτλωσα τὸ χέρι...ἦ-αν γλεμένα !
Τ' ἄθρισκα. Τ' ἄφηνα δμως διαστικά.

Σᾶν φέξῃ....ἡ κάθε αὐγή,
πικρό... πάντα καινούργιο θἄχῃ,
—κυντινεύει τὸ ἔρημο τὸ στάχυ'—
ἕνας μὲ δλους πολεμεῖ...
νεκροὶ πολλοὶ στὴ μάχη !

Ἀπόκοσμα... γιὰ νἄβρω τὴ γαλήνη,
ἡ μοναξιὰ τὰ πάθη τὰ ἀφήνει.
—Μὰ μιὰ καρδιὰ ζῆ-τῶ !...
Τὴ ψυχή μου μέσα γιὰ νὰ κλείνῃ !
Τὴν ἤβρα. "Ἐφυγε... τοῦ κάκου κατρτερῶ.

Ν. Λιαζόπουλον, Λόγγον ("Αργυροκάστρου). Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. ἀλλὰ εἶνε ἀδύνατον — εἶνε αὐτὸ ποὺ εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς στείλετε, διήγημα τοῦ ἀειμνήστου Παπαδιαμάντη, καὶ μάλιστα ἐκεῖνο ποὺ ἀναφέρει ὁ κ. Ξενόπουλος. Τὸ διήγημα αὐτὸ δὲν ἔχει τὸ ὄρος τοῦ Παπαδιαμάντη, δὲν ἔχει τὴ γλῶσσα του. "Εγραφε, βέβαια, ὁ Παπαδιαμάντης στὴν «Ἀναμόρφωσι». Καὶ ἡ σύμπτωσις εἶνε πολὺ περίεργη. Ἀλλὰ πάντως δὲν τολμοῦμε ν' ἀναλάβουμε μιὰ τέτοια εὐθύνη.—Ι. Ε ὁ. Ε ὁ., Ἐνταῦθα. Τὰ ποιήματά σας δχι καλά. Πολὺ κοινά. Τίποτε περισσότερο ἀπὸ πρωτόλεια. Κατὰ τὴ γνώμη μας πρέπει νὰ πάψετε νὰ γράφετε στίχους.—Φωτοστέφανον, Ἐνταῦθα. Καὶ τὰ ὀπόλοιπα ποιήματά σας δχι καλά. Περιέχουν ἐντοῦτοις μερικοὺς καλοὺς στίχους, ποὺ δείχνουν δτι μὲ τὸν καιρὸ καὶ τὴν μελέτη θὰ γράφετε καλύτερα πράγματα. — Γ. "Αμαντον, Μοσχάτον. Τὸ ποίημά σας «Σβυσμένα "Ονειρα» καὶ ἀνεπιτυχὲς καὶ' πολὺ...ντεκολτέ. Τὸ «Μπουκέτο» δὲν δημοσιεύει τέτοια πράγματα, γιατί εἶνε περιοδικὸν αὐτηρὰ οἰκογενειακόν. Ἡ «Φωνὲς τῆς Νύχτας» κάπως πιὸ καλές, μὰ δχι καὶ τέλειες.—Α. Δροστάρη, Μαρώνειαν. Ἡμερολόγιον τοῦ 1934 δὲν ἐξεδόθη.— Ν. Κ. Π.—Κ. Σ. Οἱ στίχοι σας δχι ἐπιτυχεῖς.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ. (Κατοικία : Χαλάνδρι)

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος Δρχ. 200 ΙΙ Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6
» Ἑξάμηνος » 100 ΙΙ Ἀμερικῆς » 6

καὶ δι' δλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κονγκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Ἐν Ἀμερικῇ διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἑταιρεία New York News Agency General P. O. Box 497 New York City, ἐκπροσωπουμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου, ἐν Αἰγύπτῳ—Σουδὰν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie, καὶ ἐν Βελγικῷ Κονγκὸ ὁ κ. Γεώργιος Ἀντωνιάδης, B. P. 445, Elisabethville, Congo - Belge, ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.